

İlköğretim Branş Öğretmenlerinin Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri *

Primary Subject Teachers' Individual Innovativeness Levels and Lifelong Learning Tendencies

Hasan KILIÇ**, Zeynep AYVAZ TUNCEL***

Öz

Bu araştırma; ilköğretim branş öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeylerini ve yaşam boyu öğrenme eğilimlerini belirlemek amacıyla yapılan betimsel bir çalışmadır. Araştırma örneklemini Denizli il merkezinde ilköğretim okullarında görev yapan Matematik, Fen ve Teknoloji, Türkçe, Sosyal Bilgiler ve İngilizce branşlarında toplam 290 öğretmen oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplamak amacıyla Diker Çoşkun (2009) tarafından geliştirilen “Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Belirleme Ölçeği” ile Kılıçer ve Odabaşı (2010) tarafından Türkçe’ye uyarlanan “Bireysel Yenilikçilik Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırma sonucunda öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin yüksek olduğu ancak bireysel yenilikçilik düzeylerinin düşük olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinde cinsiyet ve kıdemin etkili olduğunu göstermektedir. Ancak öğretmenlerin bireysel yenilikçilik düzeylerinde cinsiyet, branş ve kıdemin etkili olmadığı tespit edilmiştir. Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile bireysel yenilikçilik düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunmamaktadır, ancak ölçeklerin alt boyutları karşılaştırıldığında anlamlı ilişkilerin var olduğu belirlenmiştir.

Anahtar sözcükler: Bireysel yenilikçilik, yaşam boyu öğrenme, öğretmen

Abstract

This study is a descriptive one that aims to find out the level of individual innovativeness and their tendencies towards lifelong learning. The participants of the study are 290 primary school teachers in Denizli city center from different branches such as Maths, Science and Technology, Turkish, Social Studies and English. To collect the relevant data, “Lifelong Learning Tendency Scale” which was developed by Diker Çoşkun (2009) and “Individual Innovativeness Scale” adapted into Turkish by Kılıçer and Odabaşı (2010) were used. It was found that the tendencies of the teachers towards lifelong learning are high; however, the level of individual innovativeness is low. The findings state that gender has a significant effect in the tendency of teachers towards lifelong learning, on the other hand, gender, branch and length of service has no significant effect on individual innovativeness. When the total points of the scales compared, there is no significant relationship between the tendency of the lifelong learning and individual innovativeness level, yet it was found that there is some relationship between the tendency of the lifelong learning and individual innovativeness level when the sub-dimensions of the scales were compared.

Keywords: Individual innovativeness, lifelong learning, teacher

* Bu çalışma, birinci yazarın “İlköğretim Branş Öğretmenlerinin Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri ve Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri” başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir. Ayrıca 7-9 Mayıs 2014 tarihleri arasında gerçekleştirilen 3.Ulusal Eğitim Programları ve Öğretimi Kongresinde bildiri olarak sunulmuş ve bildiri özetleri kitabında yayınlanmıştır.

** Öğretmen, MEB, e-posta: klchsn@gmail.com

*** Yrd. Doç. Dr., Pamukkale Üniversitesi, e-posta: zatuncel@pau.edu.tr

Giriş

Bilim ve teknolojideki gelişmeler sayesinde bilgi sürekli olarak bir evrim süreci içindedir. Artık bilgi katı ve tartışılmaz olmaktan çıkıp; esnek ve sorgulanabilir hale dönüşmüştür. Yaşanılan değişim ve gelişimlere bağlı olarak mevcut bilgi güncelliğini ve geçerliği hızla yitirmektedir. Dolayısıyla, toplumu oluşturan bireylerin, çağdaşlık ve refaha ulaşabilmek için yeni bilgi ve becerilere sahip olması gerekmektedir (Akkoyunlu, 2008).

21. yüzyıldaki bireyin sahip olması gereken özellikleri arasında; yaşam boyu öğrenmeyi alışkanlık haline getirme, farklı disiplinlerdeki bilgiye erişebilme, onları kullanma, çözümleme ve yapılandırma becerisine sahip olma, karşılaşılan problemlere ilişkin çözüm üretebilme, aynı zamanda yeni ve farklı fikirlere açık ve istekli olma ve yenilikçilik özelliklerini sergileyebilmek sıralanabilir (Partnership for 21st Century Skills, 2003; Rogers, 1995). Özellikleri belirtilen bu bireyleri yetiştirmek için eğitim sistemlerinin düzenlenmesi ve eğitim programlarının geliştirilmesi önemli bir ihtiyaçtır. Yaşam boyu öğrenme kavramı, gelişmiş ülkeler başta olmak üzere hemen hemen her ülkenin eğitim politikalarında yer almakta ve kazandırılmak istenilen temel beceri olarak tanımlanmaktadır.

Yaşam boyu eğitim fikri tam olarak 1920'lerde Dewey, Lindeman ve Yeaxle tarafından ortaya konmuş ve eğitimin günlük yaşamın bir parçası olarak görüldüğü kapsamlı bir anlayışın temelini atmışlardır. Bu bağlamda eğitim ve öğretim kavramını "okul"un dışına çıkararak yer, zaman ve yaş gözetmeksizin, hayatın sürekli ve kalıcı bir parçası olduğu dile getirilmiştir. Zira Lindeman tarafından 1926'da yazılan "Halk Eğitimin Anlamı" olarak çevrilen eserinde "eğitim yaşamdır" ifadesi bu düşüncenin eseridir (Saylan ve Yıldız, 2006).

Demirel (2009) yaşam boyu öğrenmeyi, "*Bireyin potansiyelini ve yeterliklerini yaşamı boyunca geliştiren devamlı bir süreçtir*" şeklinde tanımlarken; Candy (2003) formal eğitimin yanı sıra informal eğitimi de kapsayan yaşam boyu öğrenmeyi, kişilerin yaşamları boyunca karşılaştıkları her türlü bilgi, değer, beceri ve niteliğin kazanıldığı ve bunların günlük yaşamda uygulanabildiği süreç olarak görmektedir. Yaşam boyu öğrenme becerileri, alan yazında farklı disiplinler bakımından çeşitlenmektedir. Bu beceriler bilişsel, duyuşsal, psikolojik ve devinışsel bakımdan üst düzey beceriler olmakla birlikte toplumsal, politik ve felsefi yaklaşımlardan etkilenmişlerdir (Demirel, 2009; Akkuş, 2008). Evers, Rush ve Berdrow (1998) yaşam boyu öğrenme için temel becerileri "*Kendi kendini yönetme*", "*İletişim*", "*İnsanları ve görevleri yönetme*" ve "*Değişiklik ve yeniliklere uyum sağlama*" şeklinde belirtmişlerdir (Akt. Hart, 2006).

Yaşam boyu öğrenme becerileri arasında da yer alan, değişiklik ve yeniliklere uyum sağlama becerisi "yenilikçilik" kavramı içinde de ele alınmakta ve bireylerin veya kurumların yeniliğe ve değişime karşı tepkilerini içermektedir. Bireysel yenilikçilik ise, bireyin yeni olana karşı istekliliği, onları benimsemesi, yararlanması ya da davranış olarak yeniliğe karşı pozitif tepki vermesi olarak ifade edilmektedir (Kılıçer, 2011).

Yenilikçi bireyler yetiştirmek için, yenilikçiliğin, girişimciliğin ve yaratıcılığın erken yaşlardan itibaren bireylere kazandırılması ve eğitimin her döneminde canlı tutulması gereklidir (Elçi, 2006; Akt. Kılıçer, 2011). Özellikle öğretmenlerin eğitim ve öğretim ile ilgili araştırmalar yürütmesi, yenilikçi eğitim teorilerini öğrenmesi ve derslerinde uygulaması, yenilikçi düşünce ve uygulama becerileri için yararlıdır (Xu ve Chen, 2010). Bireylerin eğitiminde önemli rol oynayan öğretmenlerin; kendilerini geliştirme konusunda etkin ve yeniliklere açık olmaları, yaşam boyu öğrenme becerilerine sahip olmaları ve bu becerileri öğretme-öğrenme sürecinde kullanmaları, öğrencilerin de bu becerileri kazanmalarında ve kullanmalarında destek olabilir.

Bu çalışmanın amacı; ilköğretim branş öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerini ve bireysel yenilikçilik düzeylerini belirlemek ve bunların çeşitli değişkenler açısından farklılık gösterip göstermediği belirlemektir. Bu amaca yönelik şu sorulara cevap aranmıştır:

1. İlköğretim branş öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ne düzeydedir?
2. İlköğretim branş öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri; cinsiyet, branş ve kıdemlerine göre anlamlı bir fark göstermekte midir?
3. İlköğretim branş öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri nedir?
4. İlköğretim branş öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri; cinsiyet, branş ve kıdemlerine göre anlamlı bir fark göstermekte midir?
5. Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile bireysel yenilikçilik düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki var mıdır?

Araştırma sonuçlarının öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme becerilerinin ve yeniliklere ilişkin bakış açılarının geliştirilmesine yönelik çalışmalara kaynaklık etmesi açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Denizli il merkezinde ilköğretim kurumlarında görev yapan branş öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ve bireysel yenilikçilik düzeylerinin belirlenmeye çalışıldığı için araştırmada tarama modeli kullanılmıştır.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini, 2010-2011 eğitim öğretim yılında Denizli İl Milli Eğitim Müdürlüğünden alınan bilgiler doğrultusunda, il merkezindeki ilköğretim okullarında görev yapan Matematik, Fen ve Teknoloji, Türkçe, Sosyal Bilgiler ve İngilizce branşlarında toplam 958 öğretmen oluşturmaktadır.

Gay ve Airasian (1999) tarafından düzenlenmiş evren-örneklem tablosuna göre bu araştırmanın evrenini temsil edecek örneklem 274-278 değerleri arasında olmalıdır. Bu doğrultuda kolay ulaşılabilir örnekleme yoluyla anketi yanıtlayan 290 branş öğretmeni araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Ayrıca anketler uygulanırken, branşlara göre evreni ve örneklemini oluşturan öğretmenlerin yüzde dağılımları bakımından yakın olmasına da dikkat edilmiştir. Tablo 1’de örneklemini oluşturan öğretmenlerin cinsiyet, kıdem ve branşa ilişkin istatistiki bilgilere yer verilmiştir.

Tablo 1
Örneklemin Cinsiyet, Kıdem ve Branşa Ait Betimsel İstatistikleri

Değişkenler	Kategori	N	%
Cinsiyet	Erkek	129	44.5
	Kadın	161	55.5
Kıdem	1-5 yıl	81	27.9
	6-10 yıl	86	29.7
	11-15 yıl	38	13.1
	16-20 yıl	30	10.3
	20 yıldan daha fazla	55	19.0
Branş	Matematik	55	19.0
	Fen ve Teknoloji	62	21.3
	Türkçe	65	22.4
	Sosyal Bilgiler	55	19.0
	İngilizce	53	18.3
Toplam		290	100

Verilerin Toplanması

Araştırmada ilköğretim branş öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerini belirlemek için Diker Coşkun (2009) tarafından geliştirilen “Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimini Belirleme Ölçeği” kullanılmıştır. Yaşam boyu öğrenme eğilimi belirleme ölçeği, 27 maddeden oluşmaktadır ve altılı likert

tipli derecelendirme yapılmıştır. Ölçekte olumlu maddelerin yer aldığı “motivasyon” (6 madde) ve “sebat” (6 madde); olumsuz maddelerin yer aldığı “öğrenme düzeyinde yoksunluk” (6 madde) ve “merak yoksunluk” (9 madde) olmak üzere dört alt boyutu vardır. Yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin belirlenmesinde toplam ortalama puanlar ve standart sapmalar ile ölçekten alınabilecek minimum, orta ve maksimum puanlar ölçüt olarak kabul edilmiştir. Buna göre ölçeğin genel ortalamasında ölçekten alınabilecek minimum puan (27x1) 27, orta puan (27x3,5) 94,5 ve maksimum puan (27x6) 162 olarak belirlenmiştir. Ölçeğin ilk üç boyutundan alınabilecek en düşük puan (6x1) 6, orta puan (6x3,5) 21 ve en yüksek puan (6x6) 36’ dır. Son boyut olan merak yoksunluğu ise en düşük (9x1) 9, orta puan (9x3,5) 31,5 ve en yüksek (9x6) 54 puan olarak belirlenmiştir (Diker Coşkun, 2009).

Öğretmenlerin bireysel yenilikçilik düzeylerini belirlemek için Hurt, Joseph ve Cook (1977) tarafından geliştirilen, Kılıçer ve Odabaşı (2010) tarafından Türkçeye uyarlanan “Bireysel Yenilikçilik Ölçeği”nden yararlanılmıştır. Bu ölçek beşli likert tipli ölçek olup, 12 maddesi pozitif, 8 maddesi negatif olmak üzere toplam 20 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin alt boyutları ise “Değişime Direnç” (8 madde), “Fikir Önderliği” (5 madde), “Deneyime Açıklık” (5 madde) ve “Risk Alma” (2 madde) olarak belirlenmiştir. Yenilikçilik puanının hesaplanması işleminin birinci adımında ölçekteki pozitif maddelerin (1, 2, 3, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18 ve 19) puanları toplanmış ikinci adımda ise, negatif maddelerin (4, 6, 7, 10, 13, 15, 17 ve 20) puanları toplanmıştır. Bireysel yenilikçilik puanının hesaplanmasında 42 + pozitif madde toplam puan – negatif madde toplam puan formülünden yararlanılmıştır. Elde edilen toplam puanlara göre 80 puanın üstündeyse yenilikçi, 69 ve 80 puan arasındaysa öncü, 57 ve 68 puan arasındaysa sorgulayıcı, 46 ve 56 puan arasındaysa kuşkucu, 46 puanın altındaysa gelenekçi olarak kategorize edilmiştir. Ayrıca katılımcıların yenilikçilik puanı açısından bireysel yenilikçilik puanı 68’den büyükse yüksek düzeyde yenilikçi, 68 ile 64 arasındaysa orta düzeyde yenilikçi ve 64’ten küçükse düşük düzeyde yenilikçi olarak değerlendirilmiştir (Hurt vd., 1977; Akt. Kılıçer 2011).

Ölçeklerin güvenirlik çalışması kapsamında Cronbach Alfa katsayı değeri, yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği için .91 ve bireysel yenilikçilik ölçeği için .86 olarak hesaplanmıştır. Ölçeklerin yapı geçerliğini belirlemek için açımlayıcı faktör analizi yapılmış ve her iki ölçekte de maddelerin faktör yüklerinin .50’den büyük olduğu ve tanımlanan alt boyutların varlığı tespit edilmiştir. Aynı zamanda ölçeklerde tanımlanan alt boyutları oluşturan maddelerin de bire bir örtüştüğü görülmektedir.

Verilerin Analizi

Araştırmada toplanan verilerin çözümlenmesi için “SPSS 17.0” (Statistical Package For Social Science) paket programı kullanılmıştır. Araştırmada uygulanan ölçeklerin normal dağılım gösterip göstermediğini belirlemek için Kolmogorov-Smirnov testi uygulanmış; yaşam boyu öğrenme eğilimini belirleme ölçeğinin ve bireysel yenilikçilik düzeyi ölçeğinin toplam puanlarının .05 manidarlık düzeyinde normal dağılıma sahip olmadığı görülmüştür (pyasam<.05, pyenilik<.05). Bu nedenle toplanan verilerin analizinde parametrik olmayan testlerden yararlanılmıştır.

Araştırmada elde edilen verilerin betimsel analizleri için frekans, aritmetik ortalama, standart sapma ve yüzde değerleri kullanılmıştır. Ölçeklerden elde edilen puanların araştırmada belirlenen değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla Kruskal-Wallis testi kullanılmış, farkın kaynağını belirlemek için ise Mann-Whitney U testinden yararlanılmıştır. Ayrıca ölçeklerden elde edilen puanlar arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını belirlemek amacıyla Spearman Brown testi uygulanmıştır.

Bulgular

Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemi “İlköğretim branş öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ne düzeydedir?” şeklindedir. Bu alt probleme ilişkin bulgular Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2*Öğretmenlerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerine ve Alt Boyutlarına İlişkin Betimsel İstatistik Değerleri*

	N	$\bar{X}$	Ss	Katılım Derecesi	Katılım Düzeyi
1. Alt boyut: Motivasyon	290	31,57	4	5,26	Çok uyuyor
2. Alt boyut: Sebat	290	28,61	5,17	4,76	Kısmen Uyuyor
3. Alt boyut: Öğrenmeyi Düzenlemede Yoksunluk	290	12,34	6,41	2,06	Kısmen Uymuyor
4. Alt boyut: Merak Yoksunluğu	290	19,92	9,61	2,21	Kısmen Uymuyor
Ölçeğin Tümü	290	132,91	19,70	4,92	Kısmen Uyuyor

Tablo 2 incelediğinde öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinden aldıkları puan ortalaması ($\bar{X}=132,91$), ölçeğin orta puan noktasının (94,5) üstünde yer almaktadır. Aynı zamanda öğretmenler yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğine 4.92 katılım derecesi ile “Kısmen Uyuyor” şeklinde görüş bildirmişlerdir.

Alt boyutlarında ise öğretmenlerin motivasyon boyutunda ($\bar{X}=31,57$) puan ortalaması 5.26 katılım derecesi ile “Çok uyuyor”, sebat boyutunda ($\bar{X}=28,61$) puan ortalaması 4.76 katılım derecesi ile “Kısmen Uyuyor”, öğrenmeyi düzenlemede yoksunluk boyutunda ($\bar{X}=12,34$) puan ortalaması 2.06 katılım derecesi ile “Kısmen Uymuyor” ve de merak yoksunluğu boyutunda ($\bar{X}=19,92$) puan ortalaması 2.21 katılım derecesi ile “Kısmen Uymuyor” şeklinde görüşlerini belirtmişlerdir.

İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemi “İlköğretim branş öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri cinsiyet, branş ve kıdem değişkenine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?” şeklindedir. Tablo 3’te öğretmenlerin cinsiyetlerine göre yaşam boyu öğrenme eğilimlerine ilişkin toplam ortalama puanları ve Mann – Whitney U testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 3*Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Belirleme Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Mann – Whitney U Testi Sonuçları*

Cinsiyet	N	Sıra Toplamı	Sıra Ortalaması	U	Z	P
Erkek	129	16887	130,91	8502	-2,653	.008
Kadın	161	25308	157,19			
Toplam	290					

$p < .05$

Tablo 3 incelendiğinde erkek ve kadın öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimi puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlenmiştir ($U=8502$; $p < 0.05$). Sıra ortalamaları dikkate alındığında kadınların, erkeklere göre yaşam boyu öğrenme eğilimi puanlarının daha yüksek olduğu ifade edilebilir.

Tablo 4’te öğretmenlerin branşlarına göre yaşam boyu öğrenme eğilimlerini belirleme ölçeğinden aldıkları puanlara ilişkin Kruskal-Wallis H testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 4*Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Belirleme Puanlarının Branş Değişkenine Göre Kruskal-Wallis H Testi Sonuçları*

Branş	N	$\bar{x}$	sd	X^2	p	Fark
Matematik	55	129,83	4	3.29	0.51	-
Fen ve Teknoloji	62	152,52				
Türkçe	65	152,70				
Sosyal Bilgiler	55	150,47				
İngilizce	53	139,57				

Tablo 4'teki Kruskal-Wallis H testi sonuçları incelendiğinde, öğretmenlerin branşları ile yaşam boyu öğrenme eğilimi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir ($X^2_{(4)}=3.29$; $p>.05$).

Tablo 5'te öğretmenlerin kıdemlerine göre yaşam boyu öğrenme eğilimlerini belirleme ölçeğinden aldıkları puanlara ilişkin Kruskal-Wallis H testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 5*Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Belirleme Puanlarının Kıdem Değişkenine Göre Kruskal-Wallis H Testi Sonuçları*

Kıdem	N	Puan Ort.	Sd	X^2	p	Fark
A. 1-5	81	149,69	4	12.504	0.01	E-A E-B E-C E-D
B. 6-10	86	153,62				
C. 11-15	38	164,14				
D. 16-20	30	151,13				
E. 20 yıl ve üzeri	55	110,69				

$p<.05$

Tablo 5'te görüldüğü gibi, Kruskal-Wallis testi sonucunda öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimi puanlarının, kıdemlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir biçimde farklılaştığı belirlenmiştir ($X^2(4)=12.504$; $p<.05$). Bu farkın hangi grup veya gruplar lehine olduğunu anlamak amacı ile ikili Mann-Whitney U testi karşılaştırmaları yapılmıştır.

Tablo 6'da anlamlı farkın ikili kıdem grupları arasında kimin lehine olduğunu belirlemek için yapılan Mann-Whitney U testi sonuçları yer almaktadır.

Tablo 6*Anlamlı Farkın Olduğu İkili Kıdem Grupları Arasındaki Mann-Whitney U Testi Sonuçları*

Kıdem Grupları	N	Sıra Toplamı	Sıra Ortalaması	U	Z	P
1-5	81	6149	75,91	1627	-2,663	.008
20 yıl ve üzeri	55	3167	57,58			
6-10	86	6777	78,80	1694	-2,837	.005
20 yıl ve üzeri	55	3234	58,80			
11-15	38	2192	57,68	639	-3,174	.002
20 yıl ve üzeri	55	2179	39,62			
16-20	30	1527	50,90	588	-2,180	.029
20 yıl ve üzeri	55	2128	38,69			

Tablo 6'daki Mann-Whitney U analiz sonuçlarında, 20 yıl ve üzeri kıdeme sahip olan öğretmenlerle diğer kıdemlerdeki tüm öğretmen grupları arasında anlamlı fark çıkmıştır. Sıra ortalamalarına bakıldığında 20 yıl ve üzeri kıdemindeki öğretmenlerin ortalamaları, diğer kıdemdeki öğretmenlerin

ortalamalarından daha küçük olduğundan; 20 yıl ve üzeri öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimi daha düşüktür denilebilir.

Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın üçüncü alt problemi “İlköğretim branş öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri nedir?” şeklindedir. Bu amaçla öncelikle öğretmenlerin bireysel yenilikçilik düzeylerine ilişkin betimsel istatistik sonuçları açıklanmıştır.

Tablo 7

Öğretmenlerin Bireysel Yenilikçilik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistik Değerleri

Yenilikçilik Düzeyi	Frekans (f)	Yüzde (%)	$\bar{x}$	Ss
Yüksek Düzeyde Yenilikçi	30	10,3	72,30	3,25
Orta Düzeyde Yenilikçi	59	20,3	65,63	1,45
Düşük Düzeyde Yenilikçi	201	69,3	56,84	4,79
Toplam	290	100	60,22	6,81

Tablo 7 incelediğinde ilköğretim branş öğretmenlerin bireysel yenilikçilik puanlarına göre %69,3’ü $\bar{x}=56,84$ puan ortalaması ile düşük düzeyde yenilikçi, %20,3’ü $\bar{x}=65,63$ puan ortalaması ile orta düzeyde yenilikçi ve %10,3’ü $\bar{x}=72,30$ puan ortalaması ile yüksek düzeyde yenilikçi olduğu görülmektedir. Genel olarak bakıldığında ise öğretmenlerin bireysel yenilikçilik puan ortalamasının ($\bar{x}=60,22$) düşük düzey yenilikçilik olarak kabul edilen sınır değeri 64’ten aşağıda olduğu görülmektedir.

Tablo 8

Öğretmenlerin Bireysel Yenilikçilik Kategorilerine Göre Dağılımına Ait Betimsel İstatistik Değerleri

Yenilikçilik Kategorileri	Frekans(f)	Yüzde(%)	Min	Max	$\bar{x}$	Ss
Yenilikçiler	-	-	-	-	-	-
Öncüler	30	10,3	69	78	72,30	3,25
Sorgulayıcılar	181	62,4	57	68	61,62	3,33
Kuşkucular	73	25,2	47	56	53,37	2,60
Gelenekçiler	6	2,1	26	45	41,17	7,46
Toplam	290	100	26	78	60,22	6,81

Tablo 8 incelediğinde, ilköğretim branş öğretmenlerinin büyük çoğunluğunun “Sorgulayıcılar” (f=181; %62,4), “Kuşkucular” (f=73, %25,2) ve “Öncüler” (f=30; %10,3) kategorileri içinde; en az ise “Gelenekçiler” (f=6; %2,1) kategorisinde yer aldığı görülmektedir. “Yenilikçiler” kategorisine ise araştırmadaki hiçbir öğretmen dâhil olamamıştır.

Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın dördüncü alt problemi “İlköğretim branş öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeylerinin cinsiyet, branş ve kıdem değişkenine göre anlamlı farklılık göstermekte midir?” şeklindedir. Bu alt probleme ilişkin bulgular Tablo 9-10 ve 11’de yer verilmiştir.

Tablo 9*Bireysel Yenilikçilik Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre Mann – Whitney U Testi Sonuçları*

Cinsiyet	N	Sıra Toplamı	Sıra Ortalaması	U	Z	p
Erkek	129	18916	146.63	10238.5	-.206	.837
Kadın	161	23280	144.59			
Toplam	290					

Tablo 9'a göre, erkek ve kadın öğretmenlerin bireysel yenilikçilik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlenememiştir (10238.5; $p>0.05$).

Tablo 10*Bireysel Yenilikçilik Puanlarının Branş Değişkenine Göre Kruskal-Wallis-H Testi Sonuçları*

Branşlar	N	Puan Ort.	Sd	X^2	P	Fark
Matematik	55	150.04	4	3.31	0.51	-
Fen ve Teknoloji	62	139.52				
Türkçe	65	152.35				
Sosyal Bilgiler	55	130.35				
İngilizce	53	154.66				

Tablo 10'da görüldüğü gibi, Kruskal-Wallis-H testi sonuçları öğretmenlerin ile bireysel yenilikçilik puanları, branşlarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermemektedir ($X^2_{(4)}=3.31$; $p>0.05$).

Tablo 11*Bireysel Yenilikçilik Puanlarının Kıdem Değişkenine Göre Kruskal-Wallis H Testi Sonuçları*

Kıdem	N	Puan Ort.	Sd	X^2	P	Fark
1-5	81	161.13	4	6.08	0.193	-
6-10	86	145.12				
11-15	38	146.59				
16-20	30	121.58				
20 yıl ve üzeri	55	135.36				

Tablo 11 incelediğinde, öğretmenlerin ile bireysel yenilikçilik puanlarının kıdemlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir biçimde farklılaşmadığı anlaşılmaktadır ($X^2_{(4)}=6.08$; $p>0.05$).

Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın beşinci alt problemi “İlköğretim branş öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilim düzeyleri ile bireysel yenilikçilik düzeylerinin arasında bir ilişki var mıdır?” şeklindedir.

Tablo 12*Öğretmenlerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri ile Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri Arasındaki İlişkiye Ait Spearman – Brown Katsayıları*

Spearman Korelasyon		Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimi Puanı
Bireysel Yenilikçilik Düzeyi	Spearman rho	.068
Puanı	p	.245
	n	290

Tablo 12 incelediğinde yaşam boyu öğrenme eğilimi puanları ile bireysel yenilikçilik puanları arasında .05 manidarlık düzeyinde anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($\rho=.068$; $p>0.05$).

Tablo 13

Öğretmenlerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Alt Boyutları ile Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri Alt Boyutları Arasındaki İlişkiye Ait Spearman – Brown Katsayıları

Yaşam Boyu Öğrenme Alt Boyut		Motivasyon	Sebat	Öğrenme Düzeyinde Yoksunluk	Merak Yoksunluk
Bireysel Yenilikçilik Alt Boyut					
Değişime Direnç	Rho	-.268**	-.224**	.410**	.435**
	P	.000	.000	.000	.000
	N	290	290	290	290
Fikir Önderliği	Rho	.364**	.315**	-.233**	-.259**
	P	.000	.000	.000	.000
	N	290	290	290	290
Deneyime Açıklık	Rho	.395**	.372**	-.237**	-.306**
	P	.000	.000	.000	.000
	N	290	290	290	290
Risk Alma	Rho	.298**	.377**	-.229**	-.291**
	P	.000	.000	.000	.000
	N	290	290	290	290

Tablo 13'e göre, bireysel yenilikçilik düzeyi ölçeğinin alt boyutları ile yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeğinin alt boyutlarının her birinde anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

Tartışma ve Sonuç

Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda; ilköğretim branş öğretmenlerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin ölçeğinden aldıkları puan ortalaması ($\bar{x}=132,91$), ölçeğin orta puan noktasının (94,5) üstünde yer aldığı için eğilimlerin yüksek olduğu; cinsiyet ve kıdem değişkenlerinin yaşam boyu öğrenme eğiliminde anlamlı fark yaratığı söylenebilir.

Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerin yüksek olmasının, öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme faaliyetlerine karşı meraklı ve istekli olmalarından, bu tür faaliyetlere katılımlarında gerekli zaman ve imkanlarını düzenleme inancına sahip olmalarından ve kişisel gelişimleri için de bu tür öğrenme faaliyetlerini sürdürme eğiliminde olmalarından kaynaklandığı söylenebilir. Ayrıca ölçekten elde edilen bulgulara göre kadın öğretmenlerin erkek öğretmenlere göre yaşam boyu öğrenme eğilimleri daha yüksektir. Bu bağlamda kadın öğretmenlerin faaliyetlerine karşı daha istekli ve ilgili oldukları söylenebilir. Yavuz Konokman ve Yanpar Yelken (2014) tarafından eğitim fakültesi öğretim elemanlarının yaşam boyu öğrenme yeterliklerine ilişkin çalışması sonucunda da kadın öğretim elemanlarının yaşam boyu öğrenme yeterliklerine ilişkin algı düzeylerinin erkeklere göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Benzer biçimde Diker Çoşkun ve Demirel (2012) tarafından yapılan kız ve erkek üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri çalışmasında kız öğrenciler lehine anlamlı bir fark çıkmıştır.

Ölçekten elde edilen bir diğer sonuç ise, 20 yıl ve üzerindeki öğretmenlerin diğer kıdemlerdeki öğretmenlere göre yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin daha düşük olduğudur. Bu durumun meslekte belli bir dönemi geçirmiş öğretmenlerin artık öğrenme faaliyetlerine ilgilerinin azalması veya öğrenme faaliyetlerine karşı duyarsızlaşmalarından kaynaklanabilir. Cemaloğlu ve Erdemoğlu Şahin (2007) öğretmenlerin tükenmişlik düzeyleri ile yaşları arasında anlamlı bir fark bulmuşlar ve öğretmenlerin yaşlarının ilerlemesiyle birlikte duygusal tükenme ve duyarsızlaşma düzeylerinin de arttığını ifade etmişlerdir. Bu durumu, yaşlı öğretmenlerin genç öğretmenlere göre mesleklerini yaparken daha fazla yorgunluk hissetmeleri, mesleki performanslarını göstermekte zorlanmaları; bundan dolayı yaşça büyük öğretmenlerin mesleki anlamda duyarsızlaşmaları ve duygusal anlamda yıpranmaları biçiminde açıklamışlardır.

Araştırmadaki diğer bir bulgular ise öğretmenlerin bireysel yenilikçilik düzeylerin düşük olduğu, cinsiyet, branş ve kıdemin bireysel yenilikçilik düzeyleri üzerinde etkisi olmadığı göstermektedir.

Öğretmenleri büyük bir çoğunluğu (%69,3) “Düşük Düzeyde Yenilikçi” ve yenilikçilik kategorileri bakımından ise (%62,4) “Sorgulayıcılar” kategorisinde yer almışlardır. “Yenilikçiler” kategorisine ise araştırmadaki hiçbir öğretmenin dâhil olamaması çarpıcı bir sonuçtur. Rogers, (1995) sorgulayıcı kategorisindeki bireylerin, yeniliklere karşı tedbirli davrandıklarını; onları benimsemeden önce, yeniliğinin üstün ve zayıf yönlerini değerlendirdiklerini belirtmektedir. Bu bağlamda öğretmenlerin yeniliklere karşı direnç gösterdikleri ve yenilikleri benimseme süreçlerinin uzun olduğu söylenebilir. Özellikle son yıllarda eğitim sistemimizde gerek teknolojik imkanların, gerekse eğitim programlarının uygulama sürecinde pek çok değişim yaşanmıştır. Yaşanılan değişimlerin çok kısa bir süre içinde hayata geçmesi; öğretmenlerin yenilikleri ve değişimleri benimsemekte ve uygulamakta yetersiz kalmalarına neden olmuş olabilir. Bu durumun çok sık ve kısa sürede gerçekleşen değişim ve yeniliklerin amacına ulaşmamasında da bir etken olduğu söylenebilir. Benzer bir sonuç, Timucin’in (2009) yabancı dil öğretim elemanlarının bir yenilik olarak bilgisayar destekli dil öğrenimini benimseme durumları konusunda gerçekleştirdiği araştırmasındaki “teknolojik yeniliği benimseyen öğretim elemanlarının en çok risk almada temkinli davrananlar (sorgulayıcı) kategorisinde olduğu” bulgusuyla paralellik göstermektedir. Ayrıca Kılıçer’in (2011) BÖTE öğretmen adaylarının bireysel yenilikçilik profillerini inceleyen çalışmasında da, öğretmen adayları en çok “Sorgulayıcı” kategorisinde yer almıştır.

Araştırmada kullanılan yaşam boyu öğrenme eğilimi ölçeği, öğretmenlerin yaşam boyu öğrenmeye ilişkin isteklerini belirlerken, bireysel yenilikçilik ölçeği ise öğretmenlerin var olan yenilikçilik düzeylerini ortaya çıkarmaktadır. Bulgular incelendiğinde öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri puanları ile bireysel yenilikçilik puanları arasında anlamlı bir ilişki çıkmamıştır. Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimleri yüksek çıkarken bireysel yenilikçilik düzeylerinin düşük çıkması çarpıcı bir bulgudur. Bu durumun, öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimine sahip olmalarına rağmen; yenilikleri benimseme ve onları hayatlarında uygulama konusunda temkinli davranmalarından kaynaklandığı düşünülebilir.

Araştırmada kullanılan her iki ölçeğin alt boyutları karşılaştırıldığında, boyutlar arasında anlamlı ilişkiler görülmüştür. Her iki ölçekte de olumlu maddeler içeren alt boyutlar birbiri ile pozitif yönde, olumsuz maddeler içeren alt boyutlarla negatif yönde ilişkili çıkmıştır. Ölçeklerin alt boyutları arasında anlamlı ilişkilerin ortaya çıkmasında, yenilikçiliğin içinde var olan “yeniliklere ve değişimlere uyum sağlama” ve “yaratıcı düşünme” gibi özelliklerin, yaşam boyu öğrenme içinde de yer alan özellikler olmasından kaynaklandığı söylenebilir (Cresson ve Dean, 2000; Hart, 2006; Selvi, 2006; Kara ve Kürüm, 2007; Akkuş, 2008; Diker Coşkun, 2009; Kılıçer, 2011). Žnidaršič ve Jereb (2011) de yaptıkları çalışmada, toplulukların gelişimde yaşam boyu öğrenme ve yenilikçiliğe yapılan yatırımlar ile yenilikçilik düzeyleri arasında pozitif yönlü ilişki bulmuşlardır.

Araştırmada elde edilen bulgu ve sonuçlar doğrultusunda, öğretmenlerin ilgi ve ihtiyaçlarına yönelik yaşam boyu öğrenme etkinlikleri düzenlenmesi ve yaşam boyu öğrenme becerilerini geliştirilerek yaşam boyu öğrenme faaliyetlerinde aktif bir katılımcı olmaları sağlanmalıdır. Özellikle bu faaliyetlere katılımda mesleki kıdemi fazla öğretmenlerin özendirilmesi gerekmektedir. Aynı zamanda öğretmenlerin yeniliklere karşı şüpheci ve olumsuz tutumlarının nedenlerinin incelenmesi ve onların yeniliklerden yararlanma ve uyum sağlamalarına yönelik çeşitli çalışmaların yapılması önerilebilir.

Kaynakça

- Akkoyunlu, B. (2008). *Bilgi okuryazarlığı ve yaşam boyu öğrenme*. 8. Uluslararası Eğitim Teknolojileri Konferansında (IETC) sözlü olarak sunulmuştur. Eskişehir, Anadolu Üniversitesi.
- Akkuş, N. (2008). *Yaşam boyu öğrenme becerilerinin göstergesi olarak 2006 PISA sonuçlarının Türkiye açısından değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Atik Kara, D. ve Kürüm, D. (2007). Sınıf öğretmeni adaylarının “Yaşam Boyu Öğrenme” kavramına yükledikleri anlam. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Örneği. 16. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi. Tokat*.
- Candy, P. C. (2003). *Lifelong learning and information literacy. Report for U.S. national commission on libraries and information science and national forum on information literacy*. 15.04.2014 tarihinde <http://www.ncslis.gov/libinter/infolitconf&meet/papers/candy-fullpaper.pdf> adresinden alınmıştır.
- Cemaloğlu, N. ve Erdemoğlu Şahin, D. (2007). Öğretmenlerin mesleki tükenmişlik düzeylerinin farklı değişkenlere göre incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 2, 465-484.
- Coşkun Diker, Y. (2009). *Üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Yayınlanmamış doktora tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Coşkun Diker, Y. ve Demirel, M. (2012). Üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 42, 108-120.
- Cresson C. J., & Dean, G. J. (2000). Lifelong learning and adult educators’ beliefs: implications for theory and practice. *PAACE Journal of Lifelong Learning*, 9, 87-98.
- Demirel, M. (2009). Yaşam boyu öğrenmenin anahtarı: Öğrenmeyi öğrenme. 2. *Ulusal Eğitim Psikolojisi Sempozyumu Bildiri Kitabı*, (ss. 133-145).
- Gay, L.R., & Airasian P. (1999). *Educational research: competencies for analysis and applications*. 5th edition New Jersey: Merrill Publishing Company.
- Hart, R. (2006). *Using e-learning to help students develop lifelong learning skills*. The. Royal Roads University. Victoria, BC.
- Kılıçer, K. (2011). *Bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi öğretmen adaylarının bireysel yenilikçilik profilleri* Yayınlanmamış doktora tezi, Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Kılıçer, K. ve Odabaşı F. (2010). Bireysel yenilikçilik ölçeği (BYÖ): Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 38, 150-164 .
- Partnership for 21st Century Skills. (2010). 21st century knowledge and skills in educator preparation. 21 Kasım 2010 tarihinde http://www.p21.org/documents/accte_p21_whitepaper2010.pdf adresinden alınmıştır.
- Rogers, E. M. (1995). *Diffusion of innovations* (Fifth Edition). New York: Free Press.
- Saylan F. ve Yıldız, A. (Editörler). (2006). *Yaşam boyu öğrenme*. A.Ü. Eğitim Bilimleri Enstitüsü ve PegemA Yayıncılık, Ankara.
- Selvi, K. (2011). Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme yeterlikleri. *Uluslararası Eğitim Programları ve Öğretim Çalışmaları Dergisi*. 1, 61-69.
- Timucin, M. (2009). *Diffusion of technological innovation in a foreign languages unit in Turkey: A focus on risk-averse teachers*. Technology, Pedagogy and Education, 07.06.2013 tarihinde http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14759390802704121#.U6uG8fl_uSo adresinden alınmıştır.
- Xu, Z., & Chen, H. (2010). Research and practice on basic composition and cultivation pattern of college students’ innovative ability. *International Education Studies*, 3, 51-55.
- Yavuz Konokman, G. ve Yanpar Yelken, T. (2014). Eğitim fakültesi öğretim elemanlarının yaşam boyu öğrenme yeterliklerine ilişkin algıları. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29, 267-281.
- Žnidaršič, J., & Jereb, E. (2011). *Innovations and lifelong learning in sustainable organization*. Organizacij. 15 Nisan 2014 tarihinde alınmıştır.

Extended Abstract

Primary Subject Teachers' Individual Innovativeness Levels and Lifelong Learning Tendencies

School that the information society requires should be the institution that creates learning responsibility consciousness develops the learning skills and helps these skills to be a lifelong one rather than being an institution that just teaches the knowledge to the individuals. For that reason, teachers who have the dominant role in the education of the individuals are expected to have the skills of lifelong learning and reflect these skills into the teaching- learning process and be open to the innovations.

In this study, it was aimed to find out the level individual innovativeness of primary school teachers in the field of different branches and their tendencies towards lifelong learning, furthermore, it was aimed to find out whether gender, branch of teachers, and length of service have any effect on their opinions.

The participants of the study are 290 primary school teachers in Denizli city center from different branches such as Maths, Science and Technology, Turkish, Social Studies and English Two different scales were used to collect data. The first one of the scales was "Lifelong Learning Tendency Scale" developed by Diker Coşkun (2009) consisting of 27 items Likert type scale, and the other one is "Individual Innovativeness Scale" developed by Hurt, Joseph and Cook and translated into Turkish by Kılıçer and Odabaşı (2010) consisting of 20 items Likert type scale. The Cronbach's Alfa of the Lifelong Learning Tendency Scale was found to be as .91, and Individual Innovativeness Scale was found to be as .86.

Before the analysis of the data, normal distribution was identified by applying Kolmogorov-Smirnov test. As a result of the analysis, it was determined that the data gathered has not normal distribution level ($p < .05$; $p < .05$). For that reason, Kruskal-Wallis test was applied to find out whether the points in the study differentiate according to the variables determined and pre-set in the study, and Mann-Whitney U test was applied to which variable this difference leads to. In addition, Spearman Brown test was applied to find out whether there is a relationship between the points gathered from each scale.

In this study, the average of the points teachers get from The Lifelong Learning Tendency Scale ($\bar{x} = 132,91$) is higher than the middle point of the scale (94,5). In the present case, it can be said that teachers have willingness towards the lifelong learning activities and are in faith to organize the time required for these activities.

When the relationship between lifelong learning tendency and gender was analyzed, it was found out that there is a meaningful difference between the points of male and female teachers, and this difference is in favor of female teachers. At this point, it can be said that female teachers have higher level of lifelong learning tendency when compared to male counterparts, and female participants are more willing to take part in lifelong learning activities than male participants. As another point, it was found out that there is no statistical difference between the branch of the primary school teachers and their perceptions towards lifelong learning. As a result, it can be concluded that the teachers have similar tendencies towards lifelong learning regardless of their branches. In the study, it was found that there is a meaningful difference between the length of in service and the tendency towards lifelong learning, and this difference is to the detriment of the participants who have been in service for 20 or more years. According to the findings, it can be said that the interest and motivation of the teachers towards lifelong learning who have been teaching for a long time decreases during the time.

The average point of the teachers got from Individual Innovativeness Scale ($\bar{x} = 60,22$) is lower than that which is considered as low level of innovativeness (64). When the findings obtained from the scale was analyzed in terms of innovativeness categories, it was found that most of the teachers are in the "Early Majority" category ($f=181$; 62,4 %), but it was also found that none of the teachers are in the "Innovator" category. At this point, teachers can be said that they are not so open to innovations and they are suspicious to adopt the new ideas and concepts. It was also found out that there is no meaningful difference between gender, branch of teaching and length in service. In this point, teachers have similar perception level of individual innovations regardless of the teachers' gender, branch and the length of in service.

When the total points of Lifelong Learning Tendency Scale and Individual Innovativeness Scale were compared, there is no significant relationship between the points of these two scales, however, when the sub-dimensions of the two scales were compared, it was found that the sub-dimensions have statistically meaningful relationships.

Under the lights of the findings in the study, the findings state that the participants have high level of tendency towards lifelong learning, gender has a significant effect in the perceptions of teachers towards lifelong learning, teachers who are in service in 20 years or more have low tendency towards lifelong learning, on the other hand, gender, branch and length of service has no significant effect on individual innovativeness. When the total points of the scales compared, there is no significant relationship between the tendency and perception of the lifelong learning and individual innovativeness level, yet it was found that there is some relationship between the tendency of the lifelong learning and individual innovativeness level when the sub-dimensions of the scales were compared.

The findings state that the teachers have a positive attitude towards lifelong learning, but they have a low level perception and tendency towards innovativeness level. For that reason, teachers are required to be developed in terms of lifelong learning skills, especially, in the context of being open to the innovations. In addition, the skeptical and negative attitude of the teachers towards innovations should be investigated, and it is important that they should be directed to the activities related with the adoption of the innovations.